

Յուն. 9.— Հանգուցեալ Մնացական Տէր Դաւթեան Ս. Էջմիածնի Մայր Աթոռի և Գ. Ժեմարանի օգտին 2000 ռուբլի կտակած լինելով Սինօզը պատուիրեց Վրաստանի և Իմէրէթի Հայոց Կոնսիստորիային նրա ժառանգ երգուեալ հաւատարմատար Պետրոս Եարութիւնեան Բաղանթարեանցից ստանալ նոյն գումարը և ներկայացնել Սինօզին:

Յուն. 11.— Մահմետական Մովսափ Արզումաշ օղլի փափագ յայտնած լինելով մտնելու Հայաստանեայց ս. Եկեղեցւոյ ծոցը՝ Սինօզը խնդրեց պ. Կառավարչապետի անօրինութիւնը:

Յուն. 14.— Նոյնպիսի խնդիր առաջարկուեցաւ քիւրդ Մատո Սամար օղլու համար:

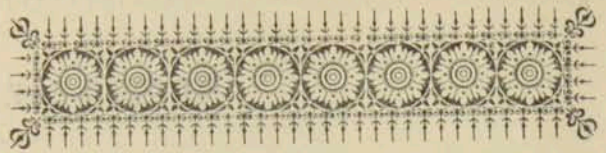
Յուն. 21.— Սինօզը պատուիրեց Ղարաբաղի Հայոց Կոնսիստորիային Հանգ. Եղիսարէթ Կրասիլնիկեանի կտակատարից ստանալ յօդուած Ս. Էջմիածնի կտակուած հազար ռուբլին. մնացեալ կտակած դրամը յանձնել Եռւշու Միլլիբեցուց եկեղեցու երեսփոխանին և Եռւշու Կուսանաց Մենաստանի մայրապետին. իսկ 24,000 ռուբլու տոկոսի կէսը ստանալ և պահել Կոնսիստորիայի գանձարանում: մինչև Ղարաբաղի թեմի համար նոր առաջնորդ կարգուելը:

Յուն. 7.— Սինօզը խնդրեց Կովկասի պ. Կառավարչապետի թոյլտուութիւնը գնելու Եարութիւն Փարաջանեանցից 10,500 ռուբլի արժողութեամբ մի գետին՝ Ներսիսեան Հայոց հոգեւոր դպրանոցի համար կրպակներ շինելու նպատակով:

Յուն. 9.— Պր. Կառավարչապետի 27 յունիս թիւ 6920 թոյլտուութեան համաձայն հրամայուեցաւ Վրաստանի և Իմէրէթի Հայոց Կոնսիստորիային մկրտութեամբ ընդունել Բիւրդ Եղիզ Օսման Ուղօ օղլուն Հայաստանեայց ս. Եկեղեցւոյ ծոցը:

Յուն. 9.— Աստրախանի թեմի առաջնորդ Գեր. Արիստակէս Արքեպիսկոպոսի յայտարարութեան համաձայն Սինօզը գրեց օտար դաւանութեանց հոգեւոր գործոց Դեպարտամէնտին և խնդրեց որ թոյլտուութիւն տրուի Գիւլումիանց Տ. Մեսրոպ քահանային իւրա-

քանչիւր տարուայ ամառնային երեք ամիսը զնալ հոգեւելու Սիրիւրիայի Լուսաւորչական հայերին:

ԿՐՕՆԱԿԱՆ—ԲԵԺԻՆ

ՊԵՏԱԿԱՆ ԵՆՈՐՀԸ.

«Ձի ոյր գոցի՝ տայի նմա եւ յաւելցի,
եւ ոյր ոչն գոցի՝ եւ զոր ունիցին քարճի
ի նմանիս:»

Մատթ. ԺԳ. 12:

ԽՐՈՍ, ըստ երեւութին անարգար վճիռ՝ մանաւանդ մեր ժամանակակից սերունդի տեսակէտով, որ այնչափ ճառում է մարդոց հաւասարութեան մասին, յառաջ է վարում ազգատ բանուորի իրաւունքը հարուստ գործատիրոջ դէմ: Աշխարհի համար նոր բան չէ, որ զօրեղն ու ընդունակը յառաջ է գնում, իսկ թոյլն ու ապաշնորհը աւելի ու աւելի ետ մնում: Բայց մեծ անտեղութիւն կլինէր ի հարկէ մտածելը, թէ աւետարանը նուիրագործում է զօրեղի իրաւունքը թոյլի դէմ: Թիւրիմացութիւնը նորանից է, որ աւետարանը տարբեր կերպով է ըմբռնում զօրութիւն և մեծութիւն: Քան սովորական աշխարհը, ծառայողին հեռու է այն մտքից, թէ մութ ճանապարհներով հարստութիւն դիզած պարսպ մեծատունը իրաւունք պէտք է ունենայ իւր զրամագլխի զօրութեամբ աշխատաւորի գանձքտինքով վաստակած կոպէկները նորա ձեռքից խլելու և գումար գումարի վերայ դիզելու: Բայց պահանջում է, որ բարոյապէս և հոգեպէս հարուստը իւր ներքին ընդունակութիւնները գործադրելու համար ընդարձակ միջոցներ ունենայ, օգտուէ նաեւ այն միջոցներով, որոնք անգործ ընկած են բարոյապէս անանկի և հոգեպէս ծոյլի մօտ:

Ամէն տեսակ վտառակի համար որոշ շնորհ, որոշ չափով ընդունակութիւն պէտք է. եթէ արեգակը հազար անգամ աւելի լուսաւոր լինէր քան այժմ է՝ ի՞նչ օգուտ կ'ոյրին, երբ որ նա զուրկ է տեսնելու ընդունակութիւնից: Աերայի շնալիսօքն ասած միջոցին Փրկիչն իբրեւ նորօրինակ լուսոյ մի արեգակ կանգնած էր հրէից ժողովրդի հանդէպ և Սորա արտափայլած լոյսը տարածուում էր անխափ աւմէքի վերայ. հարկաւոր էր միայն մի փոքրիկ ունակութիւն այդ լոյսը տեսնելու, որ հոգին հեղհեղէր լեցուէր նորա ճառագայթներով և տեսնելու կարողութիւնը գնալով աւելանար ու զարգանար: Բայց փոյն եթէ մէկը տեսնել կարող էր, և աչքը փակեց ու չտեսաւ. ընդունակութիւնը երկաթէ գործիքի պէս է, որ գործի մէջ սրուում է, անգործադիր մընացած՝ ժանգոտում և անպէտքանում: Եւ որովհետեւ Աստուած չի կամենում երբէք, որ իւր տուած շնորհներն անգործադիր մնան, ուստի պէտք է խել ապաշնորհի ձեռքից նաեւ փոքր շնորհը և առատ շնորհ ունեցողին տայ, վերջնական նպատակն այն է, որ ամէն շնորհ իրեն համապատասխան գործադրութիւնը գտնէ և հոգեւոր ու բարոյական բարիքն առատանան. այնպիսի նպատակ է դա, որին հասնելու համար Նախախնամութիւնը չի խնայում շատ զօհեր տալ ճանապարհին:

Մենք մարդիկս շատ նեղօրէն ենք և մանր հաշիւներ անող. մեծ գործի համար մեծ աշխատանք գնելն ու զօհեր տալը շատ ծանր է գալիս մեզ: Մենք պահանջում ենք, որ բոլորեքնան շնորհալի լինեն, բոլորեքնան հիշտութեամբ հարստութիւն, զօրութիւն, երջանկութիւն ձեռք բերեն. բայց Նախախնամութիւնն այլ կերպ է տնօրինել. Սորա տեսութիւնը շատ լայն է և շատ ընդարձակ են Սորա հաշիւները. այսօր թոյլ է տալիս Սա, որ հարիւրը կորչի՝ դարեր յետոյ հազար ձեռք բերելու համար. Սորա գծած սահմաններում ոչինչ վտառակ առանց աշխատութեան, առանց զօհաբերութիւնների չի լինում: Ինչպէս որ նիւթական — բնական աշխարհում կանքը կոխ է և նիւթապէս զօրեղը յաղթանակում է այդ կռուի մէջ, այնպէս և հոգեւոր — բարոյական աշխարհում

անընդհատ կռուել պէտք է, և այդ կռուի մէջ ևս շատերն ընկնում են ու քչերն են յաղթանակ տանում: Մենք կոխը դադարեցնել չենք կարող, և դադարեցնել այն՝ կնշանակէր, կանքը դադարեցնել, բայց մենք կարող ենք աշխատել, որ նիւթական զօրութիւնը չճնշէ հոգեւորին և բարոյականին, որ առաջինը ծառայէ երկրորդին և ըստ կարելւոյն ընդարձակ ասպարէզ բանայ նորա առաջ: Եւ երբ հակառակն ենք տեսնում ու մեր բարոյական զգացումը վիրաւորուում է, երբ տեսնում ենք, որ հոգեպէս զօրեղը ծառայում է նիւթականապէս զօրեղին՝ ընդունակ զուրկ է իւր շնորհը գործադրելու միջոցներից, որ անընդունակը բազմի բերմամբ յափշտակելի պինդ պահում է իւր ձեռքում՝ չպէտք է յուսահատուենք ու մտածենք, թէ անարդարութիւնն է իշխում աշխարհի վերայ. այլ համոզուած մնանք, որ վերջին յաղթանակը իսկական զօրեղինն է, և իսկական զօրութիւն՝ բարոյականը, հոգեւորն է միայն:

ԲԱՅԱՏՐՈՒԹԵԱՆ ԿԱՐՕՏ ԿԵՏԵՐ

Ս. ԳՐԸԻ ՄԵՋԻ *

«Ո՛չ սա է հիւսանն որդի. ո՛չ մայր սորա կու՛նի Մարիամ: Եւ եղբարք սորա՝ Յակոբոս և Յովհաննէս և Սիմոն և Յովհաննէս Մատթ. ԺԳ. 55:

Մեկնարաններին շատ է զբաղեցրել յիւրախ այն խնդիրը, թէ ովքեր են այստեղ Փրկչի եղբայր կոչուածները: Մեր եկեղեցւոյ հայրերը տրամադիր են եղել նոցա Յովսէփի որդիք համարելու՝ մի ուրիշ նախկին կնոջից, անուշտ ընկ այն պատճառով, որ կկամենային մի կողմից աւետարանի խօսքի ճշտութիւնը պահած լինել, թէ նոքա եղբայր էին և միւս կողմից ս. Աստուածամոր անարտա կուսութեան դադարաբի դէմ մեղանշած չլինել: Այս վերջին տեսակէան ի նկատի ունէին հար-